

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. V. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

De bijeenkomst der westersche vloeten wint in gewigt, en men schijnt er werkelijk zooveel mogelijk eene belangrijke gebeurtenis van te willen maken. De bladen spreken er met ophef van; de ministers van marine, van Engeland en Frankrijk zullen de zamenkomst der gepantserde eskaders bijwonen, en men zegt nu, dat de prins en prinses van Wallis te Plymouth en keizer *Napoleon* te Cherburg het groote maritime feest zullen gaan in oogenschouw nemen. Er wordt bijgevoegd, dat Frankrijk en Engeland de overige zeemogendheden zullen uitnoodigen, om aan de bijeenkomst deel te nemen. Door aan die uitnoodiging gevolg te geven zouden deze echter slechts hare geringheid tegenover de beide groote zeemagten te meer doen uitkomen.

Er wordt nog van 't congres gesproken, maar toch reeds op anderen toon. De herziening der verdragen van 1815 moge *Napoleon* lang gewenscht hebben, thans heeft hij meer belang er bij, de natie voor zijne dinastie te winnen, dan dat hij op het buitenland het oog behoeft te vestigen; en voor 't eerste kan niets beter worden gedaan, dan aan het volk de vrijheden te hergeven, waarop het prijs stelt, en die het op den duur zelfs niet voor de herstelde positie van Frankrijk tegenover het buitenland en voor den roem des legers wil missen. En wat de op het congres te behandelen punten betreft, Rusland zou er zeker de zaak van Polen, Oostenrijk die van Venetië, Pruisen die van de Elbe-hertogdommen liefst niet op behandeld, Rome zelfs de naam van Italië er welligt niet op genoemd willen hebben.

Te Parijs houdt men zich vooral bezig met den nieuwen gast, *Abd-el-Kader*, en in de departementen met de gemeentelijke verkiezingen, waarin de regering zich niet wil mengen op de wijze als zij bij de verkiezingen voor het wetgevend ligchaam doet, maar waartoe zij toch zooveel mogelijk elementen aan de oppositie zoekt te onttrekken. O. a. zegt men dat zij voor de verkiezingen in eenige groote steden kandidaten-lijsten heeft opgesteld in gemeenschap met de oppositie-fractie van *Olivier*.

Ab-el-Kader heeft veel genoegen te Parijs. Dikwijls be-

zoekt hij het bosch van Boulogne, dat hij prachtig vindt. Hij heeft aan zijne twee vrouwen vergund dames-visites te ontvangen. De eene is bruin, de andere blond. Mevrouw *Drouyn de Lhuys* en andere hooggeplaatste dames hebben bezoeken bij haar afgelegd. De emir rookt niet en verbiedt het rooken in zijn hotel. Hij drinkt wijn en heeft met de Fransche keuken bijzonder veel op. De emir zal drie maanden te Parijs vertoeven. De keizer heeft hem laten weten, dat hij de kosten wenscht te dragen van zijn verblijf te Parijs en hem eene Arabische vertaling van zijne brochure over Algerie gezonden. In een schrijven aan den *Const.* die hem geprezen had wegens zijn gedrag in Syrie, waar hij de Christenen heeft beschermd, zegt hij: „In mijn gedrag tijdens de gebeurtenissen te Damaskus moet gij slechts zien de vervulling van een pligt, mij voorgeschreven door mijne godsdienst en door de erkentelijkheid jegens keizer *Napoleon*, die mij met weldaden overladen heeft.

Er blijft steeds sprake van eene ontmoeting van keizer *Napoleon* met de koningin van Spanje. Men wil dat de keizer deze vorstin ook op financieel gebied raad zal geven.

Men verhaalt dat, toen *Napoleon III* onlangs in Afrika was, hij nabij Oran door den stam der Flittahs, ongeveer 10 000 man sterk, omringd werd en deze woeste en onhandelbare lieden hem wilden gevangen nemen, indien hij geen genade schonk aan de Flittahs, betrokken in de jongste onlusten. 's Keizers geleide bestond slechts uit vijftien man! *Napoleon* aarzelde geen oogenblik om aan het verlangen der Arabieren te voldoen, want om als gijzelaar naar het gebergte gevoerd te worden, leek hem niet bijzonder. Men weet, dat sedert de begenadigde Flittahs te Marseille zijn ingescheept, om naar hun land terug te keeren.

Berigten uit Mexico melden, dat keizer *Maximiliaan* den 6 Junij jl. zijn intogt te Puebla gehouden heeft en daar met geestdrift door de bevolking ontvangen is geworden. De bisschop was den keizer te gemoet gegaan tot vier mijlen buiten de stad. De correspondent van het Mex blad maakt de opmerking, dat dit feit te meer gewigtig en van beteekenis is, daar Puebla altoos als eene zeer godsdienstige stad is beschouwd geworden, en mgr. *Meglia*, de teruggeroepen pauselijke nuntius, eenige dagen

te voren, op zijne reis naar Veracruz, bijna ongemerkt door Puebla was getrokken. De keizer, getroffen door de houding van den bisschop, heeft hem het grootkruis der Guadeloupe-orde geschonken. Het keizerlijk echtpaar heeft in het aartsbischoffelijk paleis zijn intrek genomen.

Naar uit Berlijn gemeldt wordt, schijnt men den bond eerstdaags weder aan Pruissen en Oostenrijk te willen laten vragen, wat hunne plannen zijn met betrekking tot de bijeenroeping der stenden in de hertogdommen. Daar beide mogendheden het nog steeds op verre na niet eens zijn in de hertogdommen-kwestie, zal daarop nog wel geen volgend antwoord te geven zijn.

In Oostenrijk is het nieuwe kabinet nog steeds niet voltallig. Ook schijnt het, dat overeenstemming met Hongarije nog niet zoo heel spoedig tot stand zal komen; er is althans sprake van groot verschil van meening tusschen den nieuwen hofkanselier voor Hongarije en de oud-conservatieve partij daar te lande.

Van de Poolse grenzen wordt onder dagteekening van 9 Julij gemeld: „Naar men uit goede bronnen verneemt zullen de gedurende den opstand in hechtenis genomen en naar het binnenste van Rusland weggevoerde Poolse bisschoppen, in weerwil van Romes dringende voorspraak, niet eerder worden vrijgelaten, dan nadat de staat van oorlog in Polen en Litthauen geheel opgeheven zal zijn. Nog zeer onlangs is ook de bisschop van Samogitie, Wolonczewski, wegens verzet tegen de verordeningen der Russische regering in hechtenis genomen en naar het binnenste van Rusland gezonden, zoodat thans drie Poolse bisschoppen geïnterneerd zijn.

Te Napels is dezer dagen het proces gevoerd tegen de familie *Rago*; deze woonde in het stadje Bisaccia (Basilicata) en bestond uit 11 leden; een der zonen was lid van den gemeenteraad en officier der nationale garde; een ander pastoor, terwijl er 5 dochters waren, die om hare schoonheid bekend stonden. De familie behoorde tot de meest invloedrijke in den omtrek; ze gaf groote feesten, maar stond thans in verband met de rooverbende, die in Basilicata de grootste gruwelen en misdaden pleegde. *Schiavone*, die in 't gevecht met de soldaten werd gedood, de beruchte maitres *van Crocco*, *Tita Maria*, *Luparelli*, *Filomela* en de geheele bende van *Sacchettiello* vond voortdurend schuilplaats in de kelders van de familie *Rago*. Door hunne betrekkingen in de stad verwittigden de leden de roovers steeds van de gelegenheid, die er bestond, om reizigers te plunderen, of ongestraft te rooven, en tevens van de pogingen die de overheid deed, om de roovers magtig te worden. Als officier der nationale garde had *Michel Rago* herhaaldelijk de troepen gecommandeerd, die ter opsporing der roovers werden uitgezonden, maar er werd dan natuurlijk altijd gezocht, daar waar geen roovers waren. Ten slotte kwam men tot de zekerheid, dat de roovers in Bisaccia waren, en werd *Rago* weder met de opsporing belast, met een detachement van het regiment *Lucia*. De commandant kreeg toen echter juist een telegram, dat de roovers bij *Rago* waren verscholen. Hij nam den officier toen deze weer onverrichter zake terugkeerde dadelijk gevangen en bragt hem tot bekentenis. Geboeid begaf *Rago* zich met eenige troepen naar den kelder van zijn oom, die op 't gegeven sein geopend werd en waar men na korten tegenweer de 8 roovers meester werd. In de woning van *M. Rago* vond men *Tita Maria*, *Luparelli* en werd de geheele familie *Rago* gearresteerd. De roovers zijn gefusilleerd of tot levenslangen dwangarbeid veroordeeld, de 6 mannelijke leden der familie *Rago* werden tot 20, de 5 vrouwelijke tot 5 en 10 jaren tuchthuisstraf veroordeeld.

Uit deze zaak blijkt het echter, hoe moeilijk het is,

het land van roovers te zuiveren, als ze met geestelijke en wereldlijke autoriteiten in voortdurende betrekking staan.

In berigten uit New-York van 1 dezer ontvangen wordt medegedeeld, dat door de militaire regtbank aldaar, voor welke het proces der zamenzweerders tegen de Unie is behandeld, het eens is over de uitspraak, doch deze nog niet bekend is gemaakt. Vóór het sluiten der debatten heeft de regter-advocaat een rede gehouden, waarvan hij als een oploochenbaar feit aannam, dat de hh. *Davis*, *Sanders*, *Tucker* en anderen medepligtigen waren van *Booth*, den moordenaar van *Lincoln*.

Payne, die den moordaanslag op den minister *Seward* beproefde, is den 7 dezer met nog 3 anderen, waaronder eene vrouw, opgehangen.

Payne, schrijft de *Courr. des Etats Unis* is niet het trage, domme, woeste schepsel, waarvoor men hem houdt. Hij heeft gemeend eene zedelijk te regtvaardigen daad te bedrijven toen hij *Seward* trachtte te vermoorden. De sleutel van het raadsel is zijn verleden, zijne jeugd, zijne opvoeding, de omgeving van zijne eerste jaren, de gebeurtenissen die hem in zijne jongelingsjaren hebben meêgesleept en in handen geworpen van een man, die hem tot zijn werktuig heeft gemaakt. Er schuilt in hem een mensch en een monster. De mensch is de zoon van den eerwaarden *George C. Powell*. Het monster is de zoon der slavernij en van den burgeroorlog. Bij het uitbreken van den oorlog administreerde de toen zestienjarige *Payne* de plautage zijns vaders, die tal van slaven had. Hij nam dienst en werd naar Richmond gezonden. De oorlog was voor hem de verdediging der huisselijke instellingen, der familie-traditiën, der alledaagsche gewoonten, der wetten met welke een land stond of viel, waar hij van zijne jeugd de slavernij met alles verbonden had gevonden; hij zag omverwerping van al het bestaande, zoo wat het algemeen als hem zelven betrof, in eventuele overwinning door het Noorden.

De tweede school van *Payne* was de school van den oorlog. Hij heeft zijne broeders zien dooden en is zelf krijgsgevangen geweest; hij heeft manden en nappen zien maken van menschedels, hij heeft dooden, gewonden en gevangenen zien berooven en dat alles in een leger, waar *Lincolns* naam gevloekt werd. Men begrijpt den invloed van dit alles op het gemoed van een jongeling, reeds geoefend in de demoralizerende paradoxen van de slavernij. Hij heeft gemeend alleen te kunnen doen, wat zoovele anderen in massa deden, en hij heeft gemeend, dat zijne op zich zelf staande handeling edeler was, omdat zij meer moed eischte en dat zijn haat meer geregtvaardigd was als hij persoonlijke offers tot inleg had. Hij mikte op 's vijands hoofd in plaats van op zijn ligchaam; voor hem en 5 miljoen zijner medeburgers was *Lincoln* een overweldiger en een schender der wetten, *Seward* de raadsman der verdrukking.

Eene derde school trad hij nu in. Hij werd naar het hospitaal van Prattstreet te Baltimore gezonden, waaruit hij in October ontsnapte. Hij redde toen met levensgevaar twee Uniesoldaten het leven. Te London en Fauquier, twee plaatsen, die zeer door den oorlog geleden hadden, hoorde hij slechts bittere klagten en de uitdrukkingen van diepen haat, al hetgeen zijne verbittering nog deed toenemen. Van alles ontbloot, ging hij als uitgewekene naar Baltimore. Daar kwam hij in aanraking met *Booth*, dien hij vroeger als acteur bewonderd en die hem als het ware betooverd had. *Booth* zocht agenten en beloofde den uitgehongerden *Payne* zooveel geld als hij hebben wilde, mits hij zwoer, hem getrouw te zullen blijven. Het gold, zeide hij, een oliehandel. *Payne* zwoer den eed, die hem aan *Booth* bond als *Faust* aan *Mephistophles*. *Booth* on-

derhield hem eene week en antwoordde ontwijkend op al zijne vragen. Slechts langzamerhand en voet voor voet maakte hij zich geheel van hem meester en eindelijk opperde hij het plan *Lincoln* op te ligten. Eerst den 14 April 's avonds ten 8 uur zeide hij hem, wat hij van hem verwachtte; hij gaf hem messen en revolver, benevens zijne instructiën en hield een paard gereed. Toen *Payne's* advocaat hem vroeg waarom hij de misdaad gepleegd had, antwoordde hij: „omdat ik meende, dat het mijn pligt was.” Op grond van al het medegedeelde heeft de verdiger beweerd, dat op het oogenblik der misdaad *Payne's* wil niet vrij was, hij had zich geheel overgeleverd aan *Booth*, onder diens invloed, onder diens algeheele afhankelijkheid waardoor een mensch eigenlijk slechts de zaak van een ander is en die een waar magnetisme is. *Booth* bezat dien invloed in hooge mate en de beklagde was bovendien aan hem verbonden door erkentelijkheid door zijn eed, door sympathie voor dezelfde zaak. Vandaar zijne gehoorzaamheid in het uiterste oogenblik.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

DOESBORGH, 18 Julij 1865. Op gisteren had het te voren vastgestelde Concours der kaders van de schutterijen van Deventer, Zutphen en Doesborgh plaats. Onze kleine veste gaf hare belangstelling in dit feest te kennen door het bijna algemeene versieren der woningen met vlaggen. Omstreeks 10 uur des voormiddags arriveerden de beide eerstgenoemde kaders vergezeld door de dienstdoende officieren en muzikkorpsen. Tot bij de brug over den IJssel genaderd zijnde, verlieten zij de rijtuigen en arrangeerden zij zich, waarna zij, met afwisseling der beide korpsen met muziek genoemde brug overmarcheerden tot in den tuin der Societeit de Rollende Harmonie. Aldaar werden zij verwelkomd door het kader der Doesborghsche schutterij, terwijl de kommandant dier schutterij eene korte toespraak hield tot de verzamelde officieren, kaders, enz. Na het maken van een paar muziekstukken trokken de gezamenlijke kaders, voorafgegaan door de officieren en de drie verschillende muzikkorpsen, die zich al voorttrekkende met afwisseling lieten hooren tot voor het raadhuis, alwaar zij verwelkomd werden door Heeren Burgemeester en Wethouders. De eerste hield eene gepaste en hartelijke toespraak en besloot deze met een herhaald: „Leve de Koning! leve de Kroonprins! leve de Schutterijen! Vervolgens trok men in dezelfde orde de stad door naar het schietterrein, dat zich in de batterijen bevindt. Drukkend was de warmte, zoodat van de gelegenheid ter verkrijging van ververschingen op het schietterrein nog al gebruik gemaakt werd. Ruim 5 ure was de kampstrijd beslist en waren de prijzen behaald: 1ste prijs, pendule, door *G. A. Petersen*, sergeant-majoor bij de schutterij van Zutphen; 2de prijs, pendule, uitgelooft door de HH. officieren der schutterij van Deventer, door *A. N. Veldhuijs*, korporaal bij de schutterij van Zutphen; 3de prijs, sigaren standaard met zilver gemonteerd, door *D. van Zeben*, sergeant bij de schutterij van Zutphen; 4de prijs, inktkoker, gemonteerd met zilver, door *G. J. Visser*, sergeant bij de schutterij van Deventer. Vervolgens trok men in dezelfde orde stadswaarts en verder naar den tuin der Rollende Harmonie, waar de kaders zouden dineren, terwijl de HH. officieren in den tuin van de Societeit Gelria den maaltijd gingen gebruiken, hetwelk door een der dienstdoende muzikkorpsen werd veraangenaamd.

Er was daarna een groot militair concert gearrangeerd, hetwelk echter veel verstoord werd door een zwaar opkomend onweder, dat hevig woedde en vergezeld ging van sterke regenbuijen. Hierdoor raakten de gezelschappen veel verstrooid, en had men dat genot niet meer, dat men zich had voorgesteld, van de eensgezindheid en broederlijke

harmonie, die onder allen heerschte. Hoe nuttig dit weder ook was, is het dus voor die heeren jammer geweest, dat in de laatste uren daardoor de gehoopte genoegens niet konden gesmaakt worden.

Het geheel liep echter in de beste orde af, en verdienen degenen, die alles hebben moeten dirigeren, daarvoor allen lof, en is het te verwachten, dat de vriendschapsband tusschen deze kaders nog hechter zal zijn samengetrokken.

Na de bijna ondragelijke hitte op zondag en maandag, barstte er maandag avond, omstreeks 8 uur, een hevig onweder, vergezeld van zwaren regen, boven deze stad en omstreken los. Gedurende twee uren hield de donder bijna onafgebroken aan en was het vuur om zoo te zeggen niet van de lucht. In het naburige Olborgen is de bliksem in de schuur van den landbouwer *Kraaijvanger* geslagen, welke is afgebrand, en zijn daarbij 7 varkens, 1 kalf en wat boerengereedschap verbrand.

De Tweede Kamer heeft heden acht dagen, eene langdurige discussie over artikel 36 der zegelwet gehouden. Nadat was aangenomen een amendement van den heer *van Nierop*, met 50 tegen 16 stemmen, om de nietigheid op ongezegelde wissels enz. uit het artikel te ligten, heeft de minister van financiën de wet ingetrokken.

Naar de wijze, waarop de minister van financiën zich achtereenvolgens met onderscheiden voorgestelde amendementen vereenigde, hadden wij de hoop, dat de zegelwet er even als zoo menig ander wetsontwerp in den laatste tijd, hoe veranderd dan ook, nog wel zou worden doorgesleept; die verwachting is niet verwezenlijkt. De verworping van art. 36 heeft de intrekking der wet ten gevolge gehad.

Van dit, zoo men beweert liberaal, ministerie mag men echter in ieder geval zeker nog dit jaar de aanbieding eener nieuwe zegelwet voor de dagbladen verwachten, zonder dat die, door zamenkoppeling aan eene andere, voor de derde maal tot niets leide.

Het *Utr. Dagbl.*, de intrekking der zegelwet besprekende, zegt onderandere:

Van vele zijden is de twijfel geopperd, of het der regering wel ernst was met de afschaffing van het dagbladzegel, daar zij die anders waarschijnlijk wel niet aan zulk een gevaar zou hebben blootgesteld. Welnu, de regering heeft het nog in hare magt zich te rehabiliteren en het bewijs te leveren, dat die verdenking ongegrond was. Zij stelle nu in het begin der volgende zitting eene afzonderlijke wet voor, tot afschaffing van het zegel der nieuwsbladen, advertentiën en gedrukte stukken, te meer daar de minister van financiën in het offer, dat de schatkist zich zou moeten getroosten, geen hoofdbezwaar heeft gevonden. Doet de regering dit echter niet, wascht zij nu verder hare handen van de zaak af, dan zal het den schijn krijgen alsof het thans gebeurde haar niet ongewelvallig is. In ieder geval moet zij nu, na de voorbeelden van 1852 en 1865, de overtuiging verkregen hebben, dat het aanhoudende zamenkoppelen van de afschaffing van het dagbladzegel met de herziening van het handelszegel een onverbeterlijk middel is om geen van beiden tot stand te brengen.

Hoeveel is een musschennest waard? — Volgens de *Agr. Zeit.* heeft het *Thüringsche Thierschützverein* het volgende bekend gemaakt aan de landbouwers: Uwe zonen nemen uit balddadigheid een vogelnestje weg, van een bastaard-nachtegaal, een musch, een roodstaartje, om het even van welk dezer vogels, hetzij met eijeren of met jongen. Er zijn er b. v. 5 in het nestje. Welnu! elk dezer jongen heeft dagelijks gemiddeld noodig ongeveer 50 stuks rupsen als spijs, welke de ouden uit den omtrek bijengaren; voor de 5 jongen is dit dus per dag 250 stuks. Deze spijszorging duurt ongeveer 4 tot 5 weken; stellen wij 30 dagen, dan krijgen wij per nest het aantal van 7500 stuks rupsen. Elk dezer rupsen vreet dagelijks zijn eigen gewigt aan bladeren en bloesems. Stelt, dat elke rups, ook 30 dagen noodig heeft voor zij uitgevreten heeft, en dat zij dagelijks ééne bloesem opeet, die eene vrucht zou gegeven hebben, dan eet zij in 30 dagen 30 vruchten (nog in bloesem) op, en de 7500 rupsen te zamen in compagnieschap 225.000 stuks van zulke bloesems. Hadden nu uwe zonen het vogelnestje ongedeed gelaten, dan zoudt gij en uwe bureu ongeveer 225.000 stuks appels, peren, pruimen, kersen enz. meer kunnen geoogst hebben.

ADVERTENTIE.

AGENTEN & BODEN

worden gevraagd voor eene Koninklijk goedgekeurde en in *Nederland* gevestigde **Levensverzekering-Maatschappij**, waaraan tevens een **Begrafenisfonds** verbonden is. De groote bijval welke deze Maatschappij sedert haar bestaan heeft mogen ondervinden op plaatsen, waar zij door soliede en actieve Agenten vertegenwoordigd is, noopt de Directie op alle plaatsen Agenturen te vestigen.

Zij, die tot deze Agentuur geneigd mogten zijn, adresseren zich met *franco* brieven onder letters P. L. met opgaaf van ouderdom, maatschappelijke betrekking en verdere informatiën bij de Boekhandelaars NOLET & ZOON te *Utrecht*.

De Notaris PLIESTER te *Zevenaar*, zal op *Uingsdag* den 25 Julij 1865, des voormiddags om 11 uur, in het logement *het Hof van Berlijn* te *Zevenaar*, de laatste veiling en toeslag houden van de GOEDEREN van den Heer H. PETERS te *Groessen*, welke den 11 Julij, zijn ingezet als volgt:

1e perceel. Een voor weinige jaren nieuw gebouwd en goed ingerigt WOONHUIS, met annexe SCHUUR, ERF, TUIN, BOOMGAARD, BOUW- en WEILAND, aan elkander gelegen in het *Loo*, bij *Duiven*, volgens kadaster sectie E Nos. 202, 223, 224, 225 en 226, groot 2 bunder 66 roeden 20 el, ingezet op f 7000.

2e perceel. Een tiendvrij stuk BOUWLAND, het *Domheerenland*, gelegen in 't *Looveld*, sectie E Nos. 111, 112, 113, 114 en 115, groot 4 bunder 45 roeden 60 el, op f 6400.

3e perceel. Een stuk BOUWLAND, de *Groote Lee*, ook in 't *Looveld*, sectie E Nos. 154 en 155, groot 5 bunder 4 roeden 70 el, tiendvrij, met uitzondering eener oppervlakte van 27 roeden 60 el, op f 7500.

De Massa, op f 20850.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van voormelden Notaris, alwaar ook nog hoogen kunnen worden gesteld.

De Notaris VAN DER DUSSEN,

te *Brummen*, zal, Maandag den 24 Julij 1865, en volgende dag of dagen, des morgens te 9 uren, op het Buitenverblijf „*ASSENRADE*,” te *Brummen*, publiek erfhuusgewijze verkoopen:

Eenen aanzienlijken Inboedel, voornamelijk bestaande in: Mahonij en anderen houten Kabinet, Secrétaire, Commodes, Canape's, Eet-, Thee-, Werk-, Bed-, Wasch- en Nachttafels, Stoelen, Ledikanten, Boekenhangers, Gaeridon, staande en hangende Klokken, Pendules, Toiletten, Weerglazen, Spiegels, Schilderijen (waaronder in Olieverw), Thee- en Sigarenkistjes, Ziekstoel, Kagehels, Linnenpers, Mangel, Damast en Linnen Tafelgoed, Tafelkleeden, welgevulde Bedden, Vloerkleeden, Karpetten, Glas-, Koper-, Tin-, Blik- en Aardewerk. — Porcelain, waaronder: Vazen, Kommen, Candelabres, Schalen, Ornementen enz. Voorts Goud- en Zilverwerk, waaronder Zilveren Koffijkan, Trekpots, Lepels, Vorken, Suikerstrooijers, Messen, enz. Gouden Horlogiën, Broches, Armbanden, Spelden, Vingerringen, Kettingen enz., Provisietrommels, Bakken en Flesschen, Deel- en Melkgereedschap, Tuinbanken, Bloemen, eene partij Boeken, eene Vigelante, een hooge Kar enz.

Een en ander te bezigtigen 21 en 22 Julij e. k. van des morgens 9 tot des namiddags 4 uur, tegen betaling van 10 cents voor de armen.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 17 Julij 1865.

2½	Ct. Nederl.	63½
4	„ „	98½
2½	„ Spanje	40½
3	„ binnenl.	40½
3	„ Portugal 1856/1863	47½
5	„ Russen 1828/29	86
5	„ Stiegl. 6e Serie	60½
5	„ Oostenrijk Metall.	65½
5	„ National	79½
5	„ Amsterd.	79½

Koers van het Geld: Beleening 3, Prolongatie 3, Disconto 3 pCt. Prijzen der Coupons: Metall. / 26.27½. Dito Nat. / 28.12½. Diverse Engelsche per L / 11.80. 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.80. Fransche / 56½. Belg. / 56½. Pruis. / 34½. Hamb. Russen / 30½. Russen in Z.R. / 31½. Papieren R. / —. Poolsche in Fl. / —. Napelsche / —. Spaansche / 2.35½. Amerikaansche Dollars / 2 37.

GRONINGEN, den 14 Julij 1865.

70 P. Jarige Tarwe / 7.35 à / 7.60. 66 P. Nieuwe dito / 6.10 à / 6.30. 70 P. Dito dito / 6.90 à / 7.10. 75 P. Dito witte / 7.65 à / 7.80. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.40. 70 P. Dito / 6.00. 70 P. Buitenlands / 6.15. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.20. 65 P. Dito / 5.80. 62 P. N. Zw. Z. dito / 5.00. 66 P. Dito / 5.80. 52 P. N. Winter Garst / 3.60. 56 P. Dito / 4.00. 30 P. N. Knobbe Garst / 4.30. 44 P. N. Dikke Haver / 3.45 à / 3.55. 50 P. Dito / 4.10 à / 4.15. 36 P. Witte Voer Haver / 2.70. 40 P. Dito / 3.05 à / 3.10. 38 P. Zw. Voer / 3.05. 44 P. Dito / 3.60. Paardeboonen / 5.75 à / 6.50. Gort (grove) / 6.50 à / 6.85. Dito (puik) / 7.20. à / 7.50. Dito (parel) per 100 N. P. / 8.00 à / 12.00. Koolzaad / 00.00 à / 00.00. Geel Mosterzaad / 9.00 à / 13.00. Raapolie / 40.25. Lijnolie / 35.25. Raapkoeken 1040 stuks / 90.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 12.00.

ARNHEM, den 14 Julij 1865.

O. Tarwe / 8.25 à 10.00. Rogge / 6.30 à 6.70. Boekweit / 6.40 à 6.75. Garst / 4.75 à 5.25. Z. Haver / 4.25 à 4.60. L. Haver / 3.50 à 3.90. Witte Boonen / 00.00. Duivenb. 7.80. Gr. Erwten / 0.00 à 0.00. Wikken / 8.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwten / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwten / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 1.50 à 2.40. Boter 106 à 118 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 15 Julij 1865.

N. Tarwe / 8.00 à 9.25. Rogge / 6.20 à 6.60. Boekweit / 6.25 à 6.75. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.40 à 3.90. Aardappelen / 1.70 à 1.80. Boter 100 à 110 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 13 Julij 1865.

N. Tarwe / 9.10 à 9.60. Rogge / 6.40 à 6.60. Boekweit / 7.00 à 7.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 4.00 à 4.25. Boter / 18.50 à 22.00. N. Aardappelen / 2.40 à 3.20.

DEVENTER, den 14 Julij 1865.

Tarwe / 8.00 à 8.75. Rogge / 6.75 à 7.00. Boekweit / 6.00 à 6.50. Garst / 4.00 à 4.50. Haver / 3.50 à 4.00. Boter 1e soort / 20.50 à 22.50. 2e soort / 17.50.

DOETINCHEM, den 13 Julij 1865.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 6.40 à 7.00. Boekweit / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 1.40 à 1.80. Boter 92 à 96 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

DEVENTER STOOM-BOOT-MAATSCHAPPIJ

ZOMERDIENST.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle & Kampen, Maandags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 11 uur.

En slechts tot Deventer:

Dingsdags, Woensdags, Vrijdags & Zondags, namiddags circa 12½ uur.

Naar Arnhem & Nijmegen, Zondags, Dingsdags & Vrijdags, namiddags circa 2 uur.

Naar Arnhem & Rotterdam langs de Lek, Maandags, Woensdags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 10 uur 50 minuten.

SCHROEF-STOOMBOT „VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN”, van H. Kersken, vaart van *Doesborgh* naar *Amsterdam* wekelijks iederen Zaterdag morgen en van *Amsterdam* wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Gedrukt bij W. BECKING te *Doesborgh*.

BIJVOEGSEL

Bij het Weekblad „KONING & GRONDWET”,

N°. 29, VAN 19 JULIJ 1865.

GEMEENTERAAD VAN DOESBORGH.

Zitting van Vrijdag 14 Julij 1865.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde van behandeling is het tweede gedeelte van het voorstel, door den Heer TIMMERS VERHOEVEN in de vorige vergadering gedaan, nl. dat tot de stichting eener ambachtsschool zoude worden overgegaan, waarover de stemmen in die vergadering met 5 tegen 5 hadden gestaakt. Dit voorstel wordt zonder verdere discussiën in rondvraag gebragt en nu met 9 tegen 2 stemmen verworpen.

Door den Voorzitter wordt opgemerkt, dat nu aan de orde van behandeling zoude zijn het overige gedeelte van het onderwijs, maar stelt voor om eerst de minder belangrijke zaken te behandelen en daarna op het onderwijs terug te komen, welk voorstel wordt goedgekeurd en aangenomen.

Ingekomen zijn :

- 1°. Missive van Gedeputeerde Staten, waarbij wordt goedgekeurd het raadsbesluit tot afstand van eenen boom in de kraaksche allée aan het Rijk voor f 15. Wordt aangenomen voor kennisgeving.
- 2°. Idem houdende goedkeuring van het raadsbesluit tot de bestemming van f 2000, aan te wenden tot verbetering van den Ellekomschen weg. Aangenomen voor notificatie.
- 3°. Idem houdende goedkeuring van het raadsbesluit om eene som van f 111, over te schrijven op de begrooting van 1864, en te brengen op den post tot onderhoud van bedelaars.
- 4°. Idem houdende goedkeuring van het Raadsbesluit waarbij eene heffing van steigergeld van stoomschepen is bepaald.

Wordt voorgelezen een adres van den Heer J. A. Neeb, houdende verzoek om een gedeelte van den kelder, onder het gemeentehuis, in huur te mogen hebben. De Voorzitter geeft dienaangaande te kennen, dat aan B. en W., na voorafgaand onderzoek, gebleken is, dat een gedeelte van dien kelder zoude kunnen gemist worden en stelt dus namens B. en W. voor, om gezegd gedeelte aan den Heer J. A. Neeb onderhands te verhuren, tegen f 80 'sjaars, onder voorwaarde echter, dat de kosten van de te maken veranderingen door genoemden Heer moeten gedragen, en bij eindiging van de huur den kelder in den tegenwoordigen staat moet terug gegeven worden. Wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De Voorzitter deelt verder mede eene kennisgeving van B. en W., dat de verkoop van het gras dit jaar heeft opgebracht:

Op de zoogenaamde dammen.	f 591.—
„ „ Weidjes	2400.—
„ „ Ooij	231.—

Te zamen f 3222.—

Door den Voorzitter wordt kennis gegeven, dat het huis van den scheepsbouwmeester de Goede voor afbraak verkocht is aan den Veerbaas, en stelt diensgevolge namens B. en W. voor, om den grond, waarop gemeld huis gestaan heeft, onderhands te verkoopen of in erfpacht te geven, onder voorwaarde, dat op dien grond nimmer een ander dan een heerenhuis zal worden gezet, waarvan de tekening en het bestek ter beoordeeling aan het dagelijksch Bestuur zal moeten onderworpen worden; dat verder van dit raadsbesluit alsdan kennisgeving aan Gedeputeerde Staten zal gedaan worden ter verkrijging van goedkeuring.

De discussie daarvoor geopend zijnde, heeft de Heer VERVOORT bezwaar of daardoor ook te veel grond zal worden afgestaan en de wegen daardoor te veel zouden lijden. Hierop wordt door den Voorzitter geantwoord, dat de grond tot aan de sloot slechts zal worden afgestaan en de wegen daardoor ook geene schade zullen lijden. De Heer TIMMERS VERHOEVEN wil, dat men een' tijd bepale, waarop die verpachting of verkoop zal plaats hebben en vindt, dat de besprokene tijd tot November te lang is in het belang der zaak. Verder vraagt de Heer DE RIJK of het ook niet in het belang der gemeente zijn zoude, dat men van die zaak openbaarmaking deed plaats hebben in het een af ander dagblad, waarop de Voorzitter meent te moeten antwoorden, dat dit niet noodig zal zijn, dewijl die zaak toch wel binnen het bestek der gemeente zal blijven. Na verdere discussiën in bovengenoemden

geest wordt besloten om aan B. en W. over te laten, deze zaak verder ten uitvoer te leggen en nemen die op zich in November a. s. daarover rapport uit te brengen.

De Voorzitter deelt der Vergadering mede, dat de pachtjaren van het goed, genaamd den Tol, in gebruik bij G. H. van Zadelhoff, spoedig verstreken zijn, en dat genoemde G. H. van Zadelhoff verzocht heeft verlenging van pacht, gedurende 6 jaren. De Voorzitter stelt namens B. en W. voor die pacht, die tot heden f 146 'sjaars bedroeg, onderhands op nieuw toe te staan voor de som van f 150 'sjaars en wel gedurende 6 jaren. De Heer VAN MARLE merkt hierop aan, dat, naar zijn inzien, eene publieke verpachting meer in den geest der wet is. Hierop meent de Voorzitter te moeten antwoorden, dat de Heer VAN MARLE in de meeste gevallen regt heeft, aldus te oordeelen; maar in dit geval gelooft de Voorzitter de voorkeur te moeten geven aan eene onderhandsche verpachting en wel aan G. H. van Zadelhoff, omdat men 1° weet, dat de gronden door dezen zeer goed behandeld, ja zelfs verbeterd zijn, en 2° dat men verwachten kan, dat hij dit zal blijven doen, omdat alle andere bij G. H. van Zadelhoff in gebruik zijnde gronden, daaromtrent liggen, en hij dus ook als het ware daar moet kunnen blijven wonen. Het voorstel in stemming gebragt zijnde wordt met algemeene stemmen aangenomen.

Ingekomen een verzoek van de Plaatselijke schoolcommissie ter magtiging tot de tijdelijke vervulling van de vacature, als hulp-onderwijzer aan de openbare uitgebreid lagere school, ontstaan door het eervol ontslag van den Heer van der Wolde. De Voorzitter stelt voor, om aan de Schoolcommissie die magtiging te verleenen en beleefdijk te verzoeken, zoo spoedig mogelijk daarin te voorzien, waarmede de Vergadering zich algemeen vereenigt.

De Voorzitter geeft kennis, dat B. en W. voorstellen om eene oproeping te doen plaats hebben van sollicitanten, tot de vervulling van de vacante betrekking van stads-architect. Hierover hebben verschillende leden het woord gevoerd. Zoo wordt vooreerst door den Heer VERVOORT hierop aangemerkt, dat men, naar zijn gevoelen, niet bepaald een architect noodig heeft, dat men het met een minder persoon zoude kunnen doen; dat bovendien een salaris van f 500 voor een bekwaam architect te min zoude wezen, waarvan het gevolg zoude zijn, dat zoodanig persoon werkzaamheden, ook zelfs buiten de stad, zoude opzoeken, en dit nadeelig zoude kunnen terugwerken op de belangen van de stad. De Heer VAN MARLE deelt dit gevoelen en zoude de voorkeur geven aan een' stads-baas, die werkzaam moest zijn onder opzicht van en in overleg met eene commissie van fabricatie, te benoemen uit leden van den Raad, en zoude men in buitengewone belangrijke gevallen desnoods advies kunnen inwinnen bij deskundigen buiten de stad. De Heer TIMMERS VERHOEVEN is voor de benoeming van een' architect en meent, dat een stads-baas in den regel te weinig algemeene kennis heeft, om het dagelijksch Bestuur te kunnen voorlichten en van goeden raad te dienen. De Heer SCHATTEKERK deelt het gevoelen van den vorigen spreker, en acht dit vooral nu van belang, dewijl, de oprigting van eene Ambachtsschool afgestemd zijnde, men in zulk eene kleine plaats, als de onze, groote behoefte heeft aan iemand, die onderwijs kan geven in de vakken, die aan de architecture verbonden zijn. De Heer STUTEN meent, dat een stadsbaas voldoende is en dat de tegenwoordige stadsbaas bewijst, dat men het zonder een architect wel kan afdoen. De Voorzitter zegt hierop, dat hij meent dat een stadsbaas doorgaans iemand is van te weinig smaak en geschiktheid om het dagelijksch Bestuur goed te kunnen voorlichten en een goed advies te kunnen uitbrengen; dat hij het dus eens is met de Heeren SCHATTEKERK en TIMMERS VERHOEVEN, en wenscht, dat men een' man benoeme toegerust met den nodigen smaak, geschiktheid en beschaving, om alzoo in voorkomende gevallen een welberedeneerd advies te kunnen uitbrengen. De Heer BERENDSEN is het volkomen eens met het gevoelen van den Voorzitter en de laatst genoemde Heeren, maar gelooft dat men voor f 500 salaris zulk een persoon slecht zal vinden. De Voorzitter geeft daarop in overweging om den te benoemen architect eenen geschikten werkbaas toe te voegen, waardoor de eerste de gelegenheid zoude hebben, om ook werkzaamheden buiten af waar te nemen, waardoor dan zijn bestaan verbeterd werd. Hierop geeft de Heer DE RIJK als zijn gevoelen te kennen, dat hij liever een' persoon als architect wenscht te benoemen op een salaris van f 800 à f 900, dan met twee personen te moeten handelen. De Voorzitter antwoordt hierop weder, dat hij meent, dat een salaris van 800 à f 900 nog niet voldoende als bestaan voor een door hem bedoeld persoon zijn zoude, evenmin als een van f 500; doch dat hij meent te moeten opmerken,

dat iemand, die hier mogt benoemd worden als architect, op eenen goeden naam rekt, dewijl men al ligt vooronderstelt, dat men geen ongeschikt persoon van weinig smaak en kennis zal benoemen; en dat genoemde architect daardoor rekt op partikuliere werken, die hem veel voordeel aanbrengen, zoo zelfs dat hem door den laatst werkzaam geweest zijnden architect gezegd is, dat een bekwaam en geschikt persoon hier wel op f 2000 rekenen kan. Dat hij, de Heer Voorzitter, dus bij zijn gevoelen blijft, om een' architect te benoemen op een salaris van f 500, met toevoeging van eenen geschikten werkbaas, die naar zijne meening wel voor f 3 à f 3,50 's weeks zoude te vinden zijn. Hierop wordt nog kortelijk door den Heer DE RIJK aangemerkt dat die bezoldiging voor den werkbaas te min is, en men er daarvoor geen' krijgen zoude. De Heer VAN MARLE meent, dat als men een' architect benoemt op een salaris van f 500, die door andere werkzaamheden zijn bestaan zal moeten trachten te verzekeren, Doesborgh wel steeds eene oefenschool zal blijven voor zoodanige personen en men zodoende wel telkens tot de benoeming van een' architect zal moeten overgaan, in plaats van dengenen, die de stad verlaten heeft. De Voorzitter zegt, dat de vorige spreker gelijk heeft; doch, dat het daarom ook juist niet de slechtste zijn, maar wel de beste, want dat zulke personen steeds te meer zullen werken om naam te verkrijgen en ijverig behooren te zijn, om zich meer en meer te volmaken, waardoor men dan ook de belangen der gemeente zoude behartigen, dewijl zij steeds toenamen in kunde en bekwaamheid. De Heer TIMMERS VERHOEVEN voegt hierbij nog, met andere woorden, dat het beter is een paar jaren een bekwaam en geschikt mensch te hebben, dan langen tijd met een minder bekwaam en geschikt mensch belast te zijn. De Heer WILMERINK meent als zijn gevoelen te moeten mededeelen, de benoeming van een' architect op een salaris van f 900 en vergunning tot het waarnemen van werken buiten de stad mits niet te ver afgaande, waarop de Voorzitter te kennen geeft, dat dit laatste moeilijk is, want dat men alsdan de grenzen niet kan bepalen. De Heer SCHATTENKERK meent nog, dat het niet noodig is den architect een' werkbaas toe te voegen, mits de eerste slechts zorge, bekwaame en geschikte werklieden aan te stellen. De Voorzitter geeft hierop eene wending aan het voorstel en stelt nu voor, dat de architect zal benoemd worden, en geen' werkbaas, en bij voorkomende, groote en gewigtige zaken bij de aanneming in de conditiën op te nemen, dat de aannemer verplicht zal zijn, eenen opzigter voor zijne rekening aan te stellen, die daartoe door het dagelijksch Bestuur verkozen wordt. De Heer TIMMERS VERHOEVEN meent, dat op die wijze de stad, even goed als aan een' werkbaas, moet betalen, en zegt dus zich te blijven bepalen bij den wensch tot benoeming van een' architect, op f 500 salaris, al ware het, dat deze ook telkens zoude vertrekken, hetgeen hij echter meent niet te moeten gelooven, nu hij gehoord heeft, dat een bekwaam en geschikt architect op wel f 2000 kan rekenen, door de bijkomende werken. De Heer BERENDSEN meent te moeten volharden bij het gevoelen, dat men het met een' architect, zoo deze buiten af werkzaamheden kan waarnemen, zonder werkbaas niet af kan; en stelt de Voorzitter nu eindelijk voor, de volgende drie punten in rondvraag te brengen:

- 1°. Zal men eenen architect benoemen, ja of neen? Deze vraag wordt door allen toestemmend beantwoordt, en zal men dus een architect benoemen.
- 2°. Zal den architect een' werkbaas op vast geld worden toegevoegd? Op deze vraag wordt door vier leden toestemmend, en door zeven leden ontkennend geantwoordt. Derhalve geen' werkbaas toegevoegd.
- 3°. Zal bij belangrijke werken den aannemer de verplichting worden opgelegd, een' opzigter te benoemen voor zijne rekening en te kiezen door het dagelijksch Bestuur?

Vóór de benoeming van een opzigter, zoo als boven gemeld, zijn alle leden, uitgezonderd één.

Na de afhandeling dezer drie punten wordt voorgesteld en besloten, tot de oproeping van sollicitanten naar den vacanten post van architect op een salaris van f 500 en permissie, om partikuliere werken waar te nemen, mits niet langer dan één dag zonder voorkennis van het dagelijksch Bestuur de stad te verlaten. Dit wordt met algemeene stemmen aangenomen. De verdere behandeling dezer zaak wordt nu op voorstel van den Voorzitter zonder stemming aan B. en W. overgelaten.

De Voorzitter stelt namens het dagelijksch Bestuur voor, B. en W. magtiging te verleen, om uit den post van onvoorziene uitgaven f 100 te mogen besteden, om eene bijdrage te geven tot ondersteuning van het te houden Concours der kaders van de

Schutterijen van Deventer, Zutphen en Doesborgh, hier ter stede, welke magtiging met algemeene stemmen wordt verleend.

Thans zoude in behandeling genomen worden de aangelegenheid van het onderwijs. Doch aangezien de Heer VERVOORT te kennen geeft, dat hij verplicht is, om dringende werkzaamheden, de Vergadering te verlaten, stelt de Voorzitter voor, dan de behandeling dezer zaak tot de volgende Vergadering uit te stellen, waartoe besloten wordt.

Aan de orde gesteld:

- 1°. De gemeente-rekening van 1864, met bijlagen, wordt aangeboden en gesteld in handen van de financieële commissie.
- 2°. Idem het verslag der plaatselijke schoolcommissie van 1864, welk stuk door den Voorzitter als een verdienstelijke arbeid wordt gehuldigd, en daarop zonder discussie aangenomen.
- 3°. Idem het verslag omtrent den toestand der gemeente. Insgelijks aangenomen voor kennisgeving.

De Heer BERENDSEN vraagt den Voorzitter of er niets zal gedaan worden tot verbetering of herstelling van het Veerhuis, waarop door den Heer Voorzitter wordt geantwoord, dat er reeds, wat aan gedaan is, maar binnenshuis en alleen het noodige; dat men echter liever zage, dat het geheele gebouw weg ware en er een sierlijker gebouwd werd; want dat, omdat het te onsierlijk en te slecht was, er niet veel aan ten koste kon gelegd worden.

De Heer VAN MARLE bespreekt hierop de telegraafkwestie, en wijst er op, hoe andere gemeenten, die naar zijne meening volstrekt geen gunstiger ligging hebben dan Doesborgh, met goed gevolg en zonder opoffering, een telegraafkantoor hebben. De Voorzitter antwoordt hierop: dat er te Dieren waarschijnlijk wel een telegraafkantoor zal komen, en is, met het oog op den korten afstand tusschen Dieren en Doesborgh, van gevoelen, dat er voor deze stad alsdan geen behoefte aan zoo iets bestaat.

Verder vraagt de Heer VAN MARLE nog, hoe het staat met het te wachten haven reglement en het reglement op het bouwen; waarop door den Voorzitter wordt geantwoord, dat beide in behandeling zijn.

De Heer TIMMERS VERHOEVEN brengt de zaak van het garnizoen ter sprake en wenscht, uit aanmerking van het groot belang dat de gemeente daarbij heeft, dat de Gemeente-Raad zich die zaak ernstig aantrekke en bij de hooge regering pogingen ter bekoming daarvan aanwende. De Voorzitter is van hetzelfde gevoelen als de Heer TIMMERS VERHOEVEN, doch zegt, dat de Raad reeds voor eenigen tijd zulk een adres heeft opgezonden, en dat op dat adres, even als op dat der burgerij, een beleefd antwoord is ontvangen, hetwelk evenmin eene weigering als eene toezegging inhield. — Verder geeft de Voorzitter als zijn gevoelen te kennen, dat het niet goed zoude zijn zich nu dadelijk weér tot de hooge regering te wenden, waardoor men ligt den schijn van ongeduldig drijven op zich zoude laden; dat hij wel gelooft Doesborgh garnizoen zal bekomen, maar dat men het verstandigst zal doen, door vooreerst af te wachten. De Heer TIMMERS VERHOEVEN daarop te kennen gevende, niet te hebben geweten dat er ook van den Raad een adres was uitgegaan, wijzigt nu zijn voorstel in dien zin, dat de zaak van het garnizoen door den Raad aan de voortdurende ijverige behartiging van het dagelijksch Bestuur worde aanbevolen; welk voorstel algemeen bijval vindt.

Ten slotte wordt door den Voorzitter medegedeeld, dat hij deskundigen heeft geraadpleegd over den Ellekomschen weg, en dat deze hem geraden hebben vooreerst niet veel aan dezen weg te doen, en de toegestane gelden voor het verbeteren daarvan, voor zoo veel noodig te besteden tot het begrinden van dien weg in November, en wel met eene laag van 9 duim grind en 1 duim leem. Deze mededeeling wordt zonder in stemming gebragt te zijn, goedgekeurd.

Niets meer aan de orde van behandeling zijnde, wordt de Vergadering door den Voorzitter gesloten.

De uitgever van bovengenoemd Weekblad stelt zich voor, de verslagen van den Gemeenteraad van *Doesborgh* voortaan geregeld, **gratis**, aan zijne geabonneerden op dat Weekblad te leveren.

De Uitgever,
W. BECKING.